

At der er mange civile ofre, kan vi jo læse ud af ganske mange redegørelser, ganske mange undersøgelser og ganske mange statistikker. Vi ved også, at Israel fortsat gør det meget svært at sætte ind og hjælpe de mange ofre for krigen. Så sent som i denne uge blev en dansk delegation forhindret i at rejse ind i Gaza, bl.a. Søs Nissen fra RCT, som skulle deltage i et rehabiliteringsarbejde, et projekt med at hjælpe traumatiserede mennesker. De blev forhindret i at rejse ind i Gaza af de israelske myndigheder. Menneskerettighedsorganisationen al-Haq kan jævnligt, dagligt dokumentere overgreb, der foregår på palæstinsere, ligesom den israelske menneskerettighedsorganisation Yesh Din kan rapportere om de overgreb, den israelske hær har begået mod civile palæstinsere. Så forespørgslen er stadig væk yderst relevant.

Vi er nu endt op i en meget fornuftig situation, synes jeg, hvor de fleste af Folketingets partier har kunnet enes om at fremsætte et fælles forslag til vedtagelse efter den her forespørgsel. Det synes jeg tyder på, at vi er ved at nå hinanden, og at vi er ved at få øjnene op for en fælles forståelse af, at det her problem ikke er et problem, der kan løses af de involverede parter alene. Det kræver, at også resten af verden vil engagere sig og ikke bare engagere sig ved ord, men også ved handling, ved at stille krav, og derfor er jeg glad for, at vi nu er nået til den fælles forståelse.

Det vil være nødvendigt, at også den danske regering er med til at lægge det pres, og man kan selvfølgelig håbe – og det gør jeg – at den nye amerikanske administration vil være med til at styrke en mere proaktiv linje i forhold til at skaffe en aftale mellem israelere og palæstinsere, som vil kunne skabe fred i området.

Kl. 11:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren for begrundelsen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 11:03

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen lad mig da indledningsvis takke for forespørgslen. Det er da utrolig relevant at diskutere situationen i Mellemøsten, for det er jo en krudtønde, og selv om Israels angreb og de større kamphandlinger i Gaza synes afsluttet, så er raketangrebene ind i Israel jo ikke afsluttet. Så alt

synes at være ved at være afsluttet, men det er ikke afsluttet.

Jeg vil fortrinsvis redegøre for den politiske udvikling i regionen, status for Gazakonflikten og det danske bidrag til at stabilisere situationen, samt de videre perspektiver, men allerførst vil jeg sige, at det underer mig lidt at høre begrundelsen for forespørgslen. Når jeg får at vide, at vi nu er ved at nå til en fælles forståelse af, at konflikten ikke kan løses af parterne alene, så kan det da vist egentlig kun være fru Pernille Frahm, der først er begyndt at forstå det, for vi har jo i årevis arbejdet internationalt for at få parterne til at finde en forståelse.

Den danske regering var jo med til at lave ko-replanen for fred i 2002, og den blev jo netop udformet, fordi det internationale samfund havde en forståelse af, at det ikke var noget, parterne så ud til at kunne løse alene. Så hvis SF skulle tage æren for, at man er ved at nå til en fælles forståelse internationalt, så er jeg noget forbløffet, men jeg er da glad for, at SF er ved at nå til en forståelse af det.

Så nævner man hærens overgreb – og det kender jeg fru Pernille Frahm godt nok til at gøre, men derfor er jeg også lidt forbløffet over, at SF vil tilslutte sig det senere forslag til vedtagelse, men det er jo altid godt, at så mange som muligt tilslutter sig den position, regeringen har – og jeg tager også afstand fra de overgreb, der måtte finde sted fra hærens side, og derfor går jeg også ind for en FN-undersøgelse. Hvis der bl.a. bruges fosforbomber, så må de ikke bruges mod civile. Så det er fint nok, at FN vil lave en undersøgelse.

Men så savner jeg jo faktisk, at fru Pernille Frahm også har en forståelse for, at der må være en balance i situationen, for hvad med Hamas' overgreb? Hamas begår ganske voldsomme overgreb mod civilbefolkningen på den palæstinske side i Gaza, og har lavet et lejrsamfund, som jo nærmest er totalitært. Det nævnes ikke i den tale, men det må vi da også tage fat i. Der nævnes heller ikke, at Hamas jo faktisk stadig væk sidder med en tilfangetagen israelsk soldat og vil bruge vedkommende i sit spil. Det er ganske inhumant. Og der nævnes jo heller ikke Hamas' godkendelse af eller direkte involvering i disse raketbeskydninger, som jo fastholder usikkerheden i området, og som har været medvirkende til det valgresultat, vi har fået, og som også havde til formål at få det valgresultat, man fik, fordi Hamas ikke ønsker en tostatsløsning. Så jeg var lidt forbløffet over begrundelsen, men